

UNIUNEA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
În străinătate	300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUNEA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Munca proporțională

— Ne trebuie mai puțină politică și mai multă muncă —

de GAVRIL TODICA

Dacă pretindem ca noi Români, în toate întreprinderile și așezămintele de câștig, să ne avem partea de 75% — ceea ce e o cerere și stăruință dreaptă în sine — atunci trebuie să ne luăm partea proporțională de 75% și din greutăți, începând dela contribuirea în bani și mijloace materiale, până la muncă.

Nimeni, adevărat nici un minoritar, nu e așa de nauc să dea bani cu milioanele, apoi edificii, mașini și unelte trebuitoare, întemeind o mare întreprindere industrială sau comercială, ca, îndată ce-i va merge bine, să primească la salariu bun trei părți Români din tot personalul. Nici noi nu făceam așa, pe timpul Ungurilor, în puținele noastre întreprinderi.

Fabricile, întreprinderile industriale și comerciale nu se pot înființa cu vorbe goale sau ciorovăeli politice, ci adeseori cu multe jertfe materiale, cu muncă îndelungată și anevoioasă. În calea tuturor întreprinderilor sunt multe gropi, multe prăpăstii. Unele încercări se poticnesc, cad, se prăbușesc, de nu se mai alege nimic din ele. Altele cad, se reculeg, își incoardă puterile și iar se ridică, învățând din pățania prin care au trecut.

Dacă vrem să fim drepecți, toate aceste trebuie să le luăm în socoteală și să grijim ce cerem și cum cerem. Să nu fim lacomi ca muștele și furnicile, cari văzând blidul cu lapte sau sticla cu miere: hop, sar în lapte, sau în miere, și acolo se înneacă!

Întăiu să începem cu învățătura, cu hărnicia, cu munca proporțională! Apoi celelalte vor urma mai ușor.

Cum am putea cere bunăoră să ne primească cineva, cu salariu bun, la telegraf, înainte de a învăța să telegrafăm? Cum am putea cere să fim numiți conducători într'un atelier de mecanică fină, de orologerie, de optica; sau într'o fabrică de porcelan, de sticlărie, de turnătorie etc. etc., înainte de a învăța meseriile aceste?

E lucru firesc, că începutul trebuie să-l facem ca ucenici, ca lucrători de rând, în întreprinderi de aceste. Nimeni nu ne poate primi deadreptul ca maiștri, ca șefi de ateliere. Așa ceva se

face numai în politică, numindu-se de mulțori prefecți, șefi de birouri sau directori — oameni de aceea, cari habar n'au de administrație!

În industrie și comerț nu se poate așa ceva. Ci, sau te pricepi, și atunci poți conduce motorul, sau nu te pricepi, și atunci motorul te apucă și te strivește, dacă te apropii de el!

Învățând, ca ucenici, toate meseriile (cum au făcut bunăoră Japonezii), trebuie să ne mai deprindem a fi și harnici și de omenie.

Omenia și hărnicia ne lipsește în mare măsură și pe toate terenele, încât se pare că Românul nostru, dacă învață carte, își pierde inima. Numai așa se poate întâmpla, ca mulți oameni cu învățătura să fie lăsați pe drumuri, muritori de foame, iar alții să cumuleze (ingrămădească) câte 4—5 slujbe gras plătite, fără să poată munci, cum se cade nici într'unul!

Legile și statul abia pot ajuta ceva la curmarea acestei nedreptăți, dacă omul însuși nu are inimă față de aproapele său năcesjit.

Răutatea innăscută ne-o mai mărește și demagogia politică, înșelătoare, care ne întuneacă orice judecată sănătoasă.

Să luăm un exemplu din cele multe: *cooperatiia*.

Outez a afirma, că prin cooperatiie cinstită și condusă în mod înțelept, nu ne-ar trebui nici „numerus valachicus”, nici asmuțare sau ură asupra minorităților, nici statificarea industriei, nici alte năsdravăni politice sau îmbetări cu apă rece. Economiceste ne-am mântuit prin noi însine, fără să ne napustim asupra altor cetățeni.

În cooperatiie am avut și putem avea proporția de 100%, adevărat totală, iar nu numai de 75%.

— Ei bine, cine ne-a împiedecat și cine ne împiedecă în dezvoltarea cooperatiiei?

— Ne împiedecăm noi pe noi. Ne împiedecă nepriceperea și răutatea noastră. Ticaloșia politicianistă, care nu demult a făcut o țiganie ordinară, în loc să fi scos cooperatiia de sub orice

influență politicianistă, îndrumând-o pe calea lucrărilor sănatoase.

Iată pacostea noastră! E politicianismul, de care ne-am molipsit și noi ardelenii. Nu sunt minoritățile, cu proporția lor de 25%. Precum odinioară li se striga Jidovilor: „Peirea ta din tine, Israele”, așa trebuie să știm și noi, că peirea noastră numai dela noi ne poate veni, iar nu dela alții.

A murit episcopul Grigorie dela Arad

Sâmbătă în 25 Malu, spre prânz, a închis ochii pentru vecie P. S. Grigorie Comșa, episcopul ortodox dela Arad. Era greu bolnav de câteva săptămâni, suferind de îngroșarea unei vine la picior, la care s'a adăos o aprindere de plămâni și o boală mai veche de inimă curmând o viață încă tină și plină de vișoarel! Episcopul Grigorie avea numai 46 ani de viață și de episcopie 10 ani.

A fost un lerarh foarte harnic, plin de zel și de dragostea turmei sale, pe care se alina mai ales să-o ferească de *rătăcirile sectelor*, atât de încuibate în părțile Aradului. A scris numeroase cărți de învățătura pentru popor, a făcut sute de visitațiuni canonice, căutându-și credincioșii și sosind aproape totdeauna în car tras de bol, după obiceiul pămantului; a sfințit multe biserici. A dat îndrumări pentru creșterea tineretului. Nu căuta ceartă cu uniții, frații de sânge. Primejdia o vedea din partea așa numiților „pocăiți”, adventiști, studenții bibliei și alte rătăcirii ale zilelor noastre.

Episcopul Grigorie era fiu de învățător din părțile Făgărașului. Prin râvnă și hărnicie s'a ridicat la înalta treaptă, unde moartea l-a secerat prea curând. A fost îngropat Marți în 28 Malu, la mănăstirea Hodoș-Bodrogului, pe trecut cu multă jale de credincioșii săi.

Fie-i țărâna ușoară!

Rugăciuni la Blaj pentru „Iertarea cea mare”

Parohia română unită a Blajului a făcut duminică trecută procesiunile rânduite pentru dobândirea „Iertării celei mari”. Procesiunea a început la biserica parohială, după predica Păr. Dr. Nicolae Lupu, profesor la Academia de teologie, asupra îndulgințelor. Credincioșii, cu păstorii sufletesti în frunte, s'au îndreptat apoi spre biserica din deal, „Casa Domnului” de unde, după ce au făcut rugăciunile cuvenite, s'au întors la Catedrală. Procesiunea s'a încheiat într'o înălțătoare stare sufletescă, tot la biserica parohială.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Dumineca a șeasa după Paști
(a orbului) Ioan 9, 1-38.

1. In vremea aceea, trecând Isus, a văzut pe un om orb din naștere; »Trecând« din biserica din Ierusalim.

2. și l-au întrebat ucenicii lui zicând: »Rabbi, cine a păcătuit, acesta, am părinții lui, de s'a născut orb. 3. Răspuns-a Isus: »nici acesta nu a păcătuit, nici părinții lui: ci ca să se arete lucrurile lui Dumnezeu întru el.

Ucenicii au auzit când i-a spus Isus slăbănogului: »iată, că te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai păcătuești; ca să nu-ți fie ție mai rău« (Ioan 5, 14), și »iartă-ți-se ție păcatele tale« (Matei 9, 3), mai știau apoi și din cărțile lui Moisi că Dumnezeu pedepsește anumite păcate, mai ales ale necurăției, până într'al treilea și al patrulea neam. De aceea au pus întrebarea aceasta.

4. Mie mi-se cade a lucra lucrurile celui ce m'a trimis până când este ziua, căci va veni noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. 5. Cât sunt în lume, lumină sunt lumii«.

Sub »ziua« aici se înțelege vremea petrecerii sale pe pământ, iară sub »noapte« vremea după înălțarea sa la ceruri. In ce privește declarația lui Isus, că este lumina lumii, vezi Ioan 1, 5 și 9, iară in ce-i privește pe învățăceii; Matei 5, 14.

6. Acestea zicând, a scuipat pe

pământ și a făcut tină din scuipătură și a uns ochii orbului cu tină, 7., și i-a zis lui: »mergi de te spală în lacul Siloamului« (care se tălmăcește trimis). Deci s'a dus și s'a spălat și a venit văzând.

Că Isus a folosit pentru vindecarea orbului din naștere scuipătură amestecată cu tină, — ceeace pentru ochi e chiar primejdios, decum să-i fie de folos — se explică așa că Isus a voit să arete că această vindecare s'a făcut numai prin puterea sa dumnezească. Că l-a trimis la lacul Siloamului, a făcut-o numai ca să se convingă dacă orbul e ascultător ori ba. Acest lac era de 16 metri de lung și de 5 de lat și se afla lângă biserica din Ierusalim. Apa și-o primea acest lac prin un canal de piatră, lung de 1200 de coți, dela izvorul Mariei. De aceea apa din el se părea trimisă, ceeace și înseamnă cuvântul »siloam«.

8. Iară vecinii și cari îl văzuse pe acela mai înainte că era orb, ziceau: »au doară nu este acesta carele ședea și cerșea?« 9. Unii ziceau: »acesta este«, iară alții ziceau: »asemenea lui este«, iară el zicea: »eu sunt«.

Acestea s'au întâmplat lângă biserica din Ierusalim.

10. Deci i-au zis lui: »dară cum ți-s'au desfăcut ochii?« 11. Răspuns-a el și le-a zis: »un om, carele se cheamă Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: mergi la lacul Siloamului și te spală. 12. Am mers, m'am spălat și am văzut«. Deci i-au zis lui: »unde este acela?« Zis-a el: »nu știu«.

Băgați bine de seamă, cât de simplu istorisește vindecatul minuneal Din cuvintele: unde este »acela«, se poate vedea că ceice l-au întrebat erau dușmanii lui Isus, adunați in fața bisericii.

13. Dusu-l-au la farisei pe acela carele odinioară era orb. 14. Și era

sâmbătă când a făcut Isus tină și i-a deschis ochii.

Fariseii se adunaseră in sinedriu acolo l-au ascultat pe fostul orb din naștere.

15. Deci și fariseii iarăși l-au întrebat, cum a văzut? Iară el a zis lor: »tină mi-a pus pe ochi și m'am spălat și văz«.

Fariseii căutau să-i afle vină lui Isus, orbul vindecat le-a răspuns însă foarte scurt și răspicat, plictisit de atâta cercetare.

16. Deci ziceau unii din farisei »acest om nu este dela Dumnezeu pentru că nu fine sâmbăta«. Alții ziceau: »cum poate omul păcătos să facă astfel de semne? Și era pricină între ei.

In ochii fariseilor era păcat nu numai să faci tină sâmbăta, ci și să ungi pe ochi. De aceea au spus că Isus nu este dela Dumnezeu. Alții însă dintre farisei nu puteau să-și explice faptul minunii decât numai prin aceea că este trimis dela Dumnezeu.

17. Deci ziceau iarăși orbului »tu ce zici de dânsul pentru că tu ai deschis ochii?« Iară el a zis: »prooroc este«.

Ca să se curme pricea dintre ei, Isus pus această întrebare, la care răspunzând vindecatul le-a dovedit că părerea lui despre Isus este că e proroc, adică trimis dela Dumnezeu.

18. Deci Iudeii nu credeau despre el că a fost orb și a văzut, până când au chemat pe părinții celui ce a văzut, 19. și i-au întrebat zicând »au acesta este fiul vostru, de carele ziceți că s'a născut orb? Dară acum cum vede?«

Fariseii, auzind răspunsul fostului orb au tras la indoială că el ar fi fost orăcând orb, de aceea au pus întrebările acestea părinților.

20. Răspuns-au lor părinții

Foia „UNIRII POPORULUI“

Satele noastre

Geoagiul de jos

Scurtă privire istorică asupra comunei și parohiei române greco-catolice

(Urmare și sfârșit)

Preotul George Pop l-a urmat Ariton Migia, ca administrator interimar, introdus în 17 Iulie 1908. Preotul Migia s'a născut pe Târnavă, în comuna Tăunl (1882); fiu de țaran. A făcut studii în Blaj și Năsăud, iar teologia de 4 ani în Ungvár. Preot tânăr și modern, zelos. Sub dânsul s'au edificat casele parohiale de astăzi din Geoagiul, cari aveau mai târziu să servească drept locuință și protopopului tractual. Cu deciziunea Venerabilului Ordinariat de Lugoj nr. 4025 din 2 Martie 1912, Ariton Migia a fost strămutat la Săcărâmbu, ca parohia Geoagiului să poată fi ocupată de protopopul tractual al Bobâlnel, al cărui sediu a fost transpus din Săcărâmb la Geoagiul. In timpul când se alegea locul pentru casele parohiale, a fost în Geoagiul însuși P.S. Episcopul Vasile Hossu.

Tractul protopopesc al Bobâlnel, până la 1912 avea sediul Protopoptatului în parohia montană Săcărâmb, lângă Deva. Înă tractul

n'a avut totdeauna acelaș sediu. La Sinodul cel mare din Bălgărad dela 5 Sept. 1700, se amintește că a participat și protopopul Petru din Geoagiul cu 27 de preoți, Șincal însă știe de Petru din Gurghiu, cu 25 preoți. In acelaș Sinod se pomenește și Protopopul Demetriu din Băcăia, sat aproplat de Geoagiul, având cu dânsul 37 de preoți. Prin urmare dacă pe protopopul Petru dela 1700 îl lăsăm la Gurghiu, cum spune Șincal, scaunul protopopesc al tract. Bobâlna a fost la Băcăia. In conscripția din 1733 satele Bobâlnel de azi sunt pomenite în »Arhidiaconatul Vincens«, Vințul-de-jos. Mai târziu, la 1739, la un sinod ținut în Blaj, ia parte și Arhidiaconul Samoil dela Bobâlna. De aici derivă numele tractului. In vremea acestul Samoil a fost sediul protopopesc în satul de origină. Mai târziu sediul trece la Balomir și s'a păstrat aici sub protopopul Ioan Balomiri, om învățat, cu multă știință de latinească, protopop vestit. — S'a păstrat tot la Balomir și sub George Popp de Balomir. La Săcărâmb s'a mutat sediul protopopesc în anul 1702, fiind întâiul protopop acolo Basiliu Coloșl.

In veacul trecut (XIX) comuna Săcărâmb, pentru minele sale de aur, exploatate de erar, era o comună de frunte, puternică, cu muncitori și cu slujbași mulți. Din motivul acesta și parohia noastră de acolo era o parohie mare, cu bune temeluri; era firesc deci să fie scaun protopopesc. In vremile din urmă, când

a mai scăzut și aurul, și când se cerea del protopopi să fie în contact tot mai viu și mai des cu preoții tractuali, s'a văzut că Săcărâmbul, ca sediu protopopesc e prea difticult foarte depărtat de majoritatea parohiilor tractului. De aceea Prea Sf. Sa fostul episcop de Lugojului, Dr. Vasile Hossu a hotărât la vremea sa să schimbe sediul, strămutându-l mai spre centru. Și a fost ales ca sediu nou Geoagiul fiindcă are legături bune și cu trenul și cu drumurile mari de țară, pe lângă că este în sediu preturei, are judecătoria cercnață, ofițeri și alte înlesniri față de Săcărâmb. Hotărârea s'a îndeplinit. La 1 Mai 1912, conform decretului sorii Ven. Ordinariat de data 2 Martie 1911 nr. 4025 s'a instalat în Geoagiul ca parohia protopop M. On. Iosif Stupineanu, fost întâiul administrator protopopesc al tractului și parohia în Săcărâmb.

Parohul protopop Iosif Stupineanu, s'a născut din părinți plugari la 27 Ianuar 1858 în Uilacul de Câmpie, comitatul Clujului (Căjocna). A studiat în Reghinul săsesc și în Lugoj, de Epp. Victor Mihail. Activitatea pastorală și-a început-o în Rudabaia, protopopiatul Hălmagului. După un an și jumătate a trecut apoi în parohia Secaș, protopopiatul Bogșel, unde a servit 9 ani. In 1894 a

și au zis: „știm că acesta este fiul nostru și cumcă s'a născut orb; 21. iară acum cum vede, nu știm, saucine i-a deschis ochii, noi nu știm: însuși este în vârstă, pe dânsul îl întrebați, însuși de sine să grăiască“. 22. Acestea le-au zis părinții lui, pentru că se temeau de Iudei, căci așa au fost făcut sfat Judeii, că de-l va mărturisi cineva pe el că este Hristos, să fie scos din sinagogă. 23. Pentru aceasta au zis părinții lui: „în vârstă este, pe dânsul îl întrebați“.

Din stihurile acestea se vede de o parte răutatea Iudeilor, iar' de alta istețimea părinților celui vindecat. Din sinagogă se scoteau credincioșii, din pedeapsă, ori pe un timp de 30 zile — în care vreme pedepsitul nu avea voie să intre în biserică, nici să vorbească cu vreun credincios —, ori pentru totdeauna, iară această pedeapsă din urmă rămânea în vigoare până nu o retrăgea sinedriul, care singur avea voie să o dicteze.

24. Deci au chemat a doua oră pe omul carele fusese orb și i-au zis lui: „dă mărire lui Dumnezeu, noi știm pe omul acesta că este păcătos“.

Așadară vindecatul n'a fost de față când fură ascultați părinții lui. »Dă mărire lui Dumnezeu« este o formulă de jurământ, care înseamnă: »Recunoaște că Dumnezeu numai adevărul îl iubeste, spune deci și tu adevărul care este, că Isus este păcătos«.

25. Iară el a răspuns și a zis: „de este păcătos, nu știu; una știu că acuma văd“.

Cât de înțelepțește se știe scăpa vindecatul de jurământul mincinos pretins de Iudei, și cât de curajos susține adevărul!

26. Deci iarăși i-au zis lui: „ceți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?“ 27. Răspuns a el lor: „iată

v'am spus, nu ați auzit? Voiți iarăși să auziți? Au doară voiți și voi să fiți ucenicii lui?“

Oricât l-au sucit, nu l-au putut clinti. De aceea se întorc din nou la prima întrebare, în credința că-l vor putea zăpăci, iară el va scăpa cumva vreun cuvânt nesocotit, din care să-i poată face cap de acuză lui Isus. El însă nu numai că nuse zăpăcește, ci-i întreabă mirat că doară au de gând să i-se facă și ei ucenici ca el?

28. Iară ei l-au ocărît pe el și i-au zis: „tu ești ucenicul aceluia; iară noi suntem ucenicii lui Moise.“

29. Noi știm că lui Moise i-a grăit Dumnezeu; dară pe acesta nu-l știm, de unde este“.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: „asta este minune, că voi nu știți de unde este, și el mi-a deschis ochii.“

31. Și știm că Dumnezeu pe păcătoși nu-i ascultă; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia lui, pe acela îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit că ar fi deschis cineva ochii celui născut orb.

33. De nu ar fi acesta dela Dumnezeu, nu ar fi putut face nimic“.

Cu cât îl ocărăsc fariseii mai tare, cu atât îl fac pe vindecat mai dărz în a-l mărturisi pe Isus, că este dela Dumnezeu.

34. Răspuns-au ei și i-au zis: „întru păcate te-ai născut tu tot, și tu ne înveți pe noi?“ Și l-au scos afară.

»L-au scos afară« din sinedriu.

35. Auzit-a Isus că l-au scos afară și aflându-l, i-a zis lui: „tu crezi în fiul lui Dumnezeu?“

»Tu« este aici accentuat, ca și când ar fi adaus Isus: »nu ca conducătorii fiilor lui Izrail, cari sunt atât de răutăcioși«. I-a vindecat mai întâi trupul, iară acuma are de gând să-i vindece și sufletul. Credința însă este o faptă liberă, dupăcum zice sf. Augustin: »celce te-a creat pe tine, fără să te întrebe, nu te

poate mântui, fără de a te întreba; te-a creat fără să știi, te mântuește însă numai dacă vrei și tu«.

36. Răspuns-a el și a zis: „cine este, Doamne, ca să crez întru dânsul“.

Iată un om care vrea să creadă și vrea să se mântuiască.

37. Iară Isus i-a zis lui: „l-ai și văzut, și celce grăiește ou tine, acela este“. 38. Iară el a zis lui: „crez, Doamne“, și s'a închinat lui“.

Aici din nou mărturisește Isus că el este fiul lui Dumnezeu și Mesia cel mult așteptat și aceasta o face de bună voie, dorind să răsplătească tăria și neînfrângerea vindecatului, iară vindecatul, după mărturisirea credinței, i-se închină lui.

* * *

Isus nu putea trece pe lângă un om suferind, fără de a-l ajuta. Orbului nu-i dă bani, ca ceilalți oameni, ci sănătate, vedere, viață sufletească. »Cereți și vi-se va da (și) vouă!« — Noi, »ai căror mamă este materia, tată tina și strămoș țărâna« ne mirăm, cum Isus cu tină a vindecat ochii orbului. El cu tina a dat lumină, noi cu tina omorim lumina sufletului. — Munca ne ridică la Dumnezeu care »lucra lucrurile celui ce l-a trimis până când este ziuă«, așadară munca nu trebuie privită numai ca o osândă și ca o pedeapsă, ci și ca o binecuvântare. — Dacă am fi și noi atât de tari în credință și în răsplătire, ca orbul din naștere, ce minunat s'ar întări biserica noastră! Dacă chiar și în fața legiuitorilor ne-am purta asemenea aceluia cerșitor simplu, am putea face adevărate minuni. Cât de departe suntem însă de el! — Când a observat Isus că fariseii l-au batjocorit și scos afară din sinedriu pe bietul orb vindecat, l-a răsplătit cu aceea că i-a mărturisit că el este fiul lui Dumnezeu și, trezind în el credința, l-a și mântuit. Așadară Isus le răsplătește din belșug celorce cred într'insul și mai ales celorce sufer pentru dânsul. **Părintele Iuliu**

Din Jimbolia

O frumoasă faptă creștinească

Doamna Margareta Pop Moldovan soția distinsului avocat Iuliu Pop Moldovan, din Jimbolia, după o muncă oboșitoare și costisitoare, a făcut o curățenie radicală (mare) la bisericuța noastră română unită din acea oraș de frontieră. N'a rămas obiect în locașul Domnului, care să nu fie trecut prin mâna sa, pentru a fi curățit. Potirul l-a suflat cu argint. Toate icoanele de pe pereți, crucile, sfeșnicile și sandelele le-a curățit aș, de par'că ar fi noi, până și băncile în cari ascultă credincioșii sf. slujbe, le-a văpsit și le-a dat cu lac. Deosebită grijă a avut față de sf. altar, pe care l-a împodobit cum nu se putea mai frumos, cu o acoperire nouă, cu foarte prețioase vase de flori și cu lumini mari și frumoase.

Și când te gândești, că această doamnă, deși are trei copii, cel mai mare de patru ani, totuși a aflat vreme să pună în rânduiala Casa Domnului... Iată o vrednicie mare, care îi servește spre deosebită cinste!

Fapta aceasta frumoasă a fost urmată de Doamna Dr. Valer Pop, care a plantat mai mulți trandafiri și brăduleți în curtea bisericii, iar Dnele Sidonia Nautea și Sida Toconiță au pus flori și au semănat iarbă, prin ce s'a făcut un micuț dar frumos parc în jurul bisericii.

Subsemnatul își ține de o plăcută datorie ca, în numele tuturor credincioșilor mei din Jimbolia, să le mulțumesc din inimă și să rog pe bunul Dumnezeu cu cuvintele dela sf. Liturghie »sfințește Doamne pe cei ce iubesc popoara casei Tale, Tu pe aceia li preamărește cu dumnezeiască puterea Ta“.

Pr. Gheorghe Medoia
protopop on., paroh rom.-unit

dispus în Lunca Cernii, Vicariatul Hațegului. În 1902 paroh în Bârcea mare și catehet în Deva. Peste o jumătate de an, 1903, e paroh în Râul Alb, vicariatul Hațegului. În 1908 e trecut ca adm. parohial și protopopesc în Săcărâmb, mai apoi paroh tot acolo, iar din Mai 1912 în Geoagiu.

În anul 1915 parohia Geoagului se înfățișa astfel. Suflete: unite 339; Familii 98; Dintre acestea 40 țigani. Prunci obligați la cercetarea școlael de la 6—12 ani: 71; dela 12—15 ani: 28. În cursul anului 1914 au fost botezați 13; dintre cari legiuși 10, restul nelegiuși. Concubinate 15 (Țigani). Intorși la unire 2. Defecțioși: nici unul.

Parohia are biserica de piatră, în stare de mijloc. Școală gr. cat. nu este. Casele parohiale de piatră, nouă, luminoase, la drumul mare. Porțiunea canonică: Două grădini (întravillane), în Joseni, alta în Saseni. La hotar: Circa 3 jug. cat. arător „după grădini“ clasa I; „La Hirșca“, arător aproape 3 jug. și pășunat tot pe atâta. Pe deal, după biserică, o grădina de 3/4 jug. cat., și Cimiterul. La „Feredeu“ o grădina încunjurată cu pădure. Averele bisericii, în bani, 400 coroane și 3 jug. pădure donate de „Ardeleana“.

Din 1914, dela Paști, este în parohie o »Reuniune de femei pentru înfrumusețarea bisericii“ cu statute aprobate de Ordinariat. Averele în bani 34 coroane.

În slujba bisericii: Cantor la strană, Avram Climaș; crâșnic (făt): Ioan Buciuman.

Curatorii primari ai bisericii Ioan Sima fost învățător. Curator al doilea: Nicolae Ferdeș.

Seria preoților:

Protopopul Petru, 1700.

Popa Onuțul, Iosif, Ioan și Savu, 1733.

Popa Iosif, 1765.

Popa Alexandru

„ Lazar } 1765—1789.

„ Petru }

„ Alexandru Fărcaș (Lupu), 1793—1812.

Aron Fărcaș, 1814—1845.

Luca Fărcaș, 1847—1868.

George Pop, 1869—1908.

Arlton Migla, 1808—1912.

Iosif Stupianianu, 1912—

Geoagiu, la 5 Martie 1915.

Alex. Lupeanu

candidat de profesor

Izvoarele:

Șematism istoric al Diecezei Lugojului, Lugoj, 1903.

Ioan Micu Moldovanu: Acte Sinodali T. I. II.

Blaj, 1869, 1872.

Beniamin Pop Densușianu: »Istoria tractului protopopes Bobalna«, manuscris, în arhiva protopopesască. Foarte prețios ca date. Revăzut și îndreptată limba, ar merita să fie tipărit, (34 file).

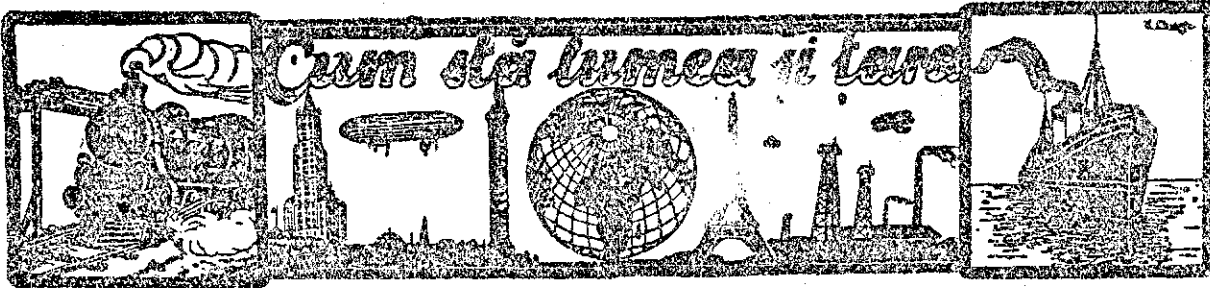
Dr. Augustin Bunca: Ioan Inocențiu Klein, Blaj, 1900.

Hunyadvármegeye Történelmi és Régészeti Társulat Évkönyvei, dela VII—XVI. În deosebi XVI și XV.

Téglás Házbor: Hunyadvármegeyei Kalauz, Kolozsvár, 1902.

R. Patiția: Țara Topilor, Orăștie, 1912.

Arhivul protopopesc al tractului, al parohiei etc.

Ce-i mai nou în țară

A murit fostul regent Constantin Sărățeanu

În joia trecută (23 Maiu) a murit la București **Constantin Sărățeanu** fost regent. A murit în vârstă de 73 de ani, răpus pe neașteptate de un atac de inimă.

De origine era din orașul Buzău. A fost în slujba țării ca judecător timp de 42 ani. A început ca procuror la Curtea de Apel din Iași, trecând apoi din treaptă în treaptă până la rangul de consilier la Înalta curte de Casație, după ce mai înainte a fost și ministru de interne în vremuri de grea cumpănă pentru țară.

În 9 Octombrie 1929, Adunarea Națională l-a chemat din palatul în care împărțea dreptatea și l-a ales regent al țării ca urmaș al răposatului Gheorghe Buzdugan.

A stat în fruntea țării, alături de A. S. Regală Principele Nicolae și I. P. Sf. Sa Patriarhul Miron, conducându-o cu înțelepciune.

După 8 Iunie 1930 când Regenta și-a încheiat rosturile, fostul regent Sărățeanu s'a retras din viața publică, petrecându-și anii bătrâneții la o moșie a sa, unde a și dorit să fie înmormântat.

Moartea l-a ajuns la București. Rămășițele sale pământești au fost duse cu trenul în comuna Sărățeanca, jud. Buzău. Aici a fost înmormântat duminică trecută la biserica sf. Treime din Valea Vistierului, biserică ridicată de familia sa.

Sburători români

duc faima țării noastre până în capătul celălalt al Africei

Șase aviatori români, șase tineri pricepuți și curajoși, au plecat cu trei mașini de sburat să facă drumul dela București la Cape-Town. Orașul Cape-Town se află în colțul cel mai de miază-zi al Africei, la o depărtare de unsprezece mii trei sute km. de Capitala țării noastre.

Au plecat cu mașini de sburat fabricate la noi în țară, în fabricile noastre. Au făcut drumul, la dus, în 10 zile.

Dela București au trecut peste Constantinopol până la Adana, un orașel așezat în partea de miază-noapte a Palestinei. De aici au plecat spre Cairo, așezat în Egipt, cam acolo unde se varsă Nilul (un râu care curge prin mijlocul Egiptului în tot lungul său) în Marea Mediterană. Au pornit de aici în jos, urmând cursul râului, până la equator, (ținutul acela călduros unde în fiecare zi după masă plouă) la lacurile celea mari din cari își suge Nilul apa.

De aici au început greutăți pentru sburători. Fără călăuză, ei au trebuit să sboare foarte jos ca să nu se rătăcească. Ținuturile de acolo, numite jungle, au ierbării mari, întinse, în cari mișună tot

felul de animale. Sburătorii spun c'au văzut zeci de mii de animale, girafe, antilope, zebre, boi sălbatici ș. a., fugind speriate de sgomotul sburătoarelor. De acolo din înălțime, pământul de sub ei părea un mușuroiu pe care mișunau animalele sălbătice.

Au venit apoi ținuturi muntoase, cu creștelele colo departe, dincolo de nori. Le-au trecut și pe acestea cu bine și după 10 zile dela plecare și-au ajuns ținta călătoriei. Au ajuns la Cape-Town, colțul cel mai de miază-zi al Africei.

Aici au fost bine primiți. Primarul de acolo le-a dat o scrisoare pentru primarul Capitalei noastre, în care laudă curajul tinerilor români datorită cărora s'a ajuns să se facă drumul București—Cape-Town în 10 zile.

Aviatorii români au stat acolo 5 zile, vizitând în acest timp orașul și împrejurimile. Au trebuit însă să-și cumpere pentru timpul șederii haine groase, de iarnă, căci pe acolo iarna-i în toi.

Au plecat apoi spre patrie. La întoarcere au venit mai încet, mai ales că unul dintre aviatori s'a îmbolnăvit. În sâmbăta trecută au ajuns la București unde li-s'a făcut o frumoasă primire.

Trei muncitori din București au fost îngropați de vii

— Așteptând moartea în întunerecul canalelor —

În canalele de apă, de gaz și electricitate ale Capitalei s'au întâmplat multe nenorociri. Aceasta din urmă însă par'că le întrece pe toate. Iată despre ce-i vorba.

S'au stricat vreo câteva țevi la canalul de apă al Capitalei. O echipă de 12 muncitori a fost trimisă să facă reparațiile de lipsă. Au intrat în canal noaptea, căci ziua nu puteau să desfunde gura dela intrare din pricina trecătorilor. Trei dintre muncitori au intrat din primul canal în al doilea, mai spre adânc. Cei din primul canal și-au terminat lucrul, au ieșit afară și au plecat fără să anunțe pe șeful echipei. Acesta și-a terminat și el lucrul, a ieșit afară și văzând că muncitorii au plecat, fără să-i treacă prin gând că au mai rămas trei în canalele cele din adâncime, a astupat gura canalului cu o tablă de fier grea de 300 kgr. și a plecat.

Cei trei muncitori și-au terminat lucrul și au dat să plece. Au văzut atunci cu groază că ieșirea le e astupată. Au încercat să urnească tabla din loc, dar ce poți face la o greutate de 300 kgr. S'au întors înapoi în canalele cele de jos, crezând că vor găsi pe acolo vreo ieșire. Au început atunci să străbată drumul morții, din canal în canal, până când aerul stricat i-a doborât la pământ, unde au și fost găsiți morți. Doi dintre ei au fost găsiți cu mâinile în jurul gâtului, se

vede că-i sugruma aerul înăbușitor. Unul dintre ei, al treilea, a ajuns la un canal care avea ieșire. Mai trebuia să urce o scară și era scăpat. N'a mai avut însă puteri să urce scara, a căzut și el înăbușit de aerul stricat, și acolo a fost găsit împreună cu ceilalți tovarăși de suferință, de soldații cari au căutat după ei văzând că nu se mai întorc două zile. Moartea groaznică a acestor muncitori a fost plânsă de multă lume.

Fapta păgânească dela Galați

Doi ofițeri iau din făina soldaților și pun în schimb cenușă

Gazetele bucureștene au adus zilele trecute o știre aproape de necrezut. E vorba de spre doi căpitani dela rezutanța garnizoanei Galați, cari au fost trimiși înaintea judecătorilor. Ei sunt vinovați între altele, că luau pentru ei a treia parte din făina din care se făcea pâinea soldaților, punând în schimb tot atâta cenușă, ea dașă va veni vre-o inspecție să tragă pâinea la cântar. Bratarul care a pus mii ordinul să facă aceasta, a făcut-o totocă, ba a mai pus și din partea lui pentru pînă să se-o făcea pentru el și pentru prietenii săi.

Și-au mâncat soldații multă vreme pâinea cu cenușă. Mai cădeau ei câte unul în timp de instrucție sub greutatea pumnului de cenă pe care stomacul nu voia nici decât să-l mănânce. Dar iaca fapta s'a descoperit. Unii ofițeri c'au dat doftorii de bulgări de cenușă în loc macul unor soldați prea ofițeri la față. Alții spun că cei doi vinovați s'au certat cu bratarul la o împărțeață. Noi credem alteleva, și descoperit Dumnezeu căci a fost fapta prea păcătoasă. Și acum sunt înaintea judecătorilor unde își vor primi pedeapsa meritată.

Furtună puternică în jud. Prahova

Recolta de vii și de pruni a fost nimicită — Pagube mari la sondele de petrol

Am scris și în numărul trecut al gazetei despre o cumplită furtună ce s'a abătut asupra unei părți din Muntenia. Arătăm acolo că și mii de hectare de sămănături au fost nimicite de grindină.

Primim mai nou știre despre pagubele pricinuite de furtună în jud. Prahova. Aici o multă pagubă a făcut vântul care a suflat și a bates de tot. În ținuturile deluroase, vântul livezile de pruni au fost nimicite cu totul, și sămănăturile din județ în cea mai mare parte devărat prăpăd. Vre-o 19 au fost dărâmate altele stricate, priciuind pagube de peste 1 milioane Lei.

Stâlpii de telefonie și de electricitate au fost doborâți la pământ. O femeie și un copil au fost atinși de sărmele de electricitate rupte și rămas morți pe loc.

Ar fi fost mai multe nenorociri omenești. Mai ales că locuințele muncitorilor dela sonde au fost dărâmate de vânt, ucele în întregime și altele numai coperișul. Dar muncitorii când au simțit primejdia au rupt-o la fugă, pe care unde au erau așezăminte omenești cari să se surpe pe ei. Acolo, sub bolta carului, au fost teptat sfârșitul furtunii, scăpând astfel de prăpăd.

A murit mâncând. Un locuitor al Bârsești (jud. Gorj) pe nume Ion Talabă a plecat la câmp să-și are locul. La prânz a așezat să odihnească pușca și să mănânce ceva. Mâncând i-s'a făcut rău și a murit tocmai când își ducea îmbucătura la gură.

Canonizarea fericitilor Ioan Fisher și Toma Morus

— Minunata slujbă din biserica sf. Petru din Roma —

„Cel ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor și eu îl voi mărturisi pe el înaintea Tatălui meu carele este în ceruri”, sunt cuvinte rostite de Măsturotorul pentru încurajarea tuturor celor ce trăiesc în această lume, și cari au de luptat cu puterile întunecatului.

Și nu în zadar le-a rostit, căci au fost în toate timpurile oameni la ale căror suflete au avut răsunet, și mai bine și-au dat viața decât să nu mărturisească pe Hristos. Biserica catolică în toate timpurile s'a bucurat de astfel de suflete virtuozose și ea răsplăta i-a trecut și-i trece în sinul sfinților, ca să fie exemple vii de urmat pentru toți creștinii.

În falanga nesfârșită, cei din urmă sunt fiii bisericii catolice din Anglia, Ioan Fisher și Toma Morus cari în ziua de 19 Maiu a. e. au fost trecuți de sf. Părinte, în șirul sfinților.

— Ioan Fisher s'a născut în anul 1469, la Beveley, orașel ce se află cam la 200 km. de Londra. Iși face studiile la Cambrige, iar la vârsta de 22 de ani este hirotonit într-un preot. În 1504 e consacrat episcop la Rochester. În lupta din jurul divorțului regelui Eric al VIII, care voia să se despărțască de soția sa legitimă și să se căsătorească cu o damă dela curte Ana Bolin — s'a opus nelegiuirilor regelui. Eric face desbinarea în biserică și cere dela toți jurământ de supunere, dar Fisher îi spune că nu va supura pe împăratul cerului ca să placă unui rege pământesc. Rezultatul e că infundă temnița. Papa Paul al III-lea totmai atunci îl făcuse cardinal. Eric drept batjocură, amenința zicând, că Papa poate să trimită pălăria de cardinal, căci episcopul Fisher n'o să mai aibă cap, pentru a o purta. Lucru care s'a și întâmplat în ziua de 22 Iunie 1535, când sfântul preot, aflându-se înaintea esafodului, lăpădă cărja de episcop, și plecându-și capul într'un moment e rătăcit de secura călăuzului.

Celălalt care a fost ridicat în rândul sfinților este mireanul Toma Morus, născut la 7 Februarie 1478 la Londra. După studiile sale făcute la Oxford și la Londra, ajunge cancelar al aceluiași Eric al VIII-lea. Ca și cardinalul Fisher se împotrivesc regelui, care s'a săbătut dela credința catolică pentru satisfacerea poftelor lui. Pentru aceasta este închis și în sfârșit ucis în 6 Iulie 1535.

Ar fi multe de spus din viața acestor sfinți, le las însă pentru altă dată, vrând să descriu acum minunata ceremonie ce s'a săvârșit din partea sf. Părinte în ziua de Duminecă 19 Maiu a. e. când acești martiri ai credinței au fost cinșiți cu aurcola sfințeniei.

Era o zi frumoasă. Razele soarelui din belșug se respirau asupra Romei și pareau prevesteaua bucurie mare. Și de fapt. Slujbele de canonizare sunt cele mai frumoase, iar Roma, precum și lumea întreagă, le așteaptă cu cea mai mare bucurie. Venit-au cu această ocazie pelerinaje din toate părțile lumii, mai ales Englezii și Indienii.

Das de dimineață străzile Romei erau pline de credincioși cari se îndreptau spre biserica sf. Petru la slujba ce avea să se înceapă la 7. Au venit atâția, de credeai că unde vor mai încăpea. Erau câteva sute de mii. Biserica sf. Petru părea ca un mărgăritar, iar pe pereți și cupolă atârneau mii și mii de lumini electrice și candelile cari te făceau să crezi că ești în lumina cerească. Aproape de altarul, la care avea să se facă slujba, fu așezat tronul papal, iar la stânga și la dreapta două steaguri cari prezentau martiriul marilor sfinți.

Slujba canonizării s'a deschis prin o procesiune care e de o splendoare fără pereche. Dealungul bisericii era los liber pentru aceasta. Mai întâi sunt călugări din toate ordinele, doi câte doi, cu lumini, apoi clerul secular cu crucea celui răstignit, teologi din toate colegiile din Roma, iar câte șase preoți îmbrăcați în stihare albe duceau două steaguri, unul al fericitului Fisher, altul al fericitului Morus. Toate decurgeau într'o lumină de nedescris, însă culmea frumuseții și a dragostei creștinești se vede:

la intrarea sf. Părinte în Biserică.

Dacă ai avea ușurință de inger la scris și n'ași putea reda frumusețea și splendida intrare a Marelui Preot precum și bucuria și dragostea cu care e primit de toată creștinătatea prezentă. După mulțimea de preoți urmează garda ceteșiană, capelarii cantori întonând prea-frumosul imn Ave, Maria Stella, doi capelani dusând Tiara și Mitra pentru slujbă. După aceștia se ivește la intrare șirul episcopilor și cardinalilor, în număr de 80, toți îmbrăcați în ornate pentru sf. slujbă. La urmă e sf. Părinte, Vicarul lui Hristos, intrarea căruiă face ca mulțimea tuturor să fie deplină. Toți izbucnesc într'un strigăt de „vivat papa”, „vivat papa”. Și știu de ce. Erau conșinși de dragostea părintească a sf. Părinte față de lume, care a dorit și a proclamat pacea lumii, voind ca fii pământului să trăiască în unire și dragoste. Apoi ajungând sf. Părinte la altar se începe ceremonia, cu litania sfinților căntată de toți din biserică, și astfel în strălucirea ei e continuată cu mare solemnitate, cam la jumătate proclamându-se intrarea noilor sfinți în biserică, ceea ce produce bucurie mare Romei și lumii întregi.

Se continuă liturgia care se sfârșește la ceasurile unu d. m. Când sf. Părinte iese din biserică, aceleași strigăte ca și la început, precum și lacrimi în ochii celor din depărtări cari au fost învredniciți de a vedea lucruri nevisate de ei niciodată.

Dar marea sărbătoare nu s'a stârșit încă. Ceea ce mintea omului cu greu își poate închipui a urmat ssara. Adecă ceea ce în Roma se zice „iluminarea bisericii Sf. Petru”. E cu neputință a o descrie pentru a produce o idee, o icoană clară. Însă atât: pe fața bisericii, din vârful turnului — dela cruce — și până jos, precum și pe coloanele din jurul pietii sf. Petru, erau așezate, în fel și fel de forme, 6000 (șase mii, de candelile aprinse, cari lumineu Roma întreagă și până în depărtări. Și pare că dela acestea candelile se îndreptau raze în toate cele patru părți ale lumii. Dela sine își apanoau că Roma e focarul credinței, care se răspândește în toată lumea. O simțese aceasta locuitorii Romei și o rostese toți cari o cercetează.

Candelile strălucesc în abisul nopții, credincioșii toată noaptea petrec în rugăciuni, gustând astfel din fericirea cerească și nedescrisă a noilor sfinți Fisher și Morus în jurul tronului lui Dumnezeu. Au suferit multe pe pământ, dar răsplata n'a întârziat nici din partea lui Dumnezeu și nici din partea bisericii.

Noi, cari avem încă de trăit și de îndurat multe în această vale a lacrimilor, când ispitele și greutatele ne apasă, să ne înălțăm mintea la acești doi martiri ai credinței cari cu atâta măreție și pompă au fost ridicați la cinstea altarelor și împreună cu biserică să le cerem:

„Sfinților martiri Ioane și Toma rugați-vă pentru noi, ca să ne învrednicim de fâgăduințele lui Isus Hristos”.

Roma.

Clericul Todea

Focul dela Școala de arte și meserii din Blaj

A ars magazia cu material de lucru — Pagube de sute de mii de Lei — Ce-am văzut cu acest prilej

Vinerea trecută (24 Mai) către ora 4 dimineața, s'a aprins magazia cu materiale a Școalei de arte și meserii din localitate. A ars până în temelii, împreună cu materialul ce se afla în ea, vreo două vagoane de stejar, apoi nuc și fag. Din raportul oficial, făcut de Direcțiunea Școlii, reese că pagubele de pe urma focului se urcă la două sute mii Lei.

Nu se știe dacă focul a izbucnit din pricina unor împrejurări neprevăzute sau se datorește altor cauze. Focul a mai izbucnit încă de două ori în zilele următoare. A fost observat însă imediat și astfel nenorocirea a fost înlăturată. Aceste împrejurări au făcut pe cel în drept să presupună că răufăcătorii trebuiesc căutați chiar între elevii școlii. Alte amănunte nu avem la îndemână.

Un cuvânt de spus am avea însă în ce privește lipsa unui serviciu de stingere în orașul nostru.

Știm că avem o reuniune de pompieri în Blaj. Profesorii școalei spun că plătesc un impozit anume pentru acest scop. Ori, cu acest prilej s'a dovedit că pompierii nu există. A rămas impozitul dar nu mai sunt pompierii.

Meritul cel mai mare în stingerea focului îl au elevii, atât ai Școalei de arte și meserii, cât și cei din Internatul Școalei normale. Ei, observând focul, au sărit cu pedagogii și profesorii ce erau acolo și au muncit din răspuneri ca să-l localizeze, căci magazia de lemne era lângă atelierul de tâmplărie, care la rândul lui e lipit de clădirea școlii. La un moment dat, chiar s'a aprins ceva și din ateliere, dar datorită muncii elevilor, el a putut fi scăpat. Nici nu încercăm să ne închipuim ce ar fi fost în acea parte de oraș cu atâtea școli nouă, dacă focul nu ar fi fost înăbușit la timp.

A venit mai târziu un domn dela primărie cu câțiva servitori și cu o pompă. Un servitor căra apa în buți, îndemnând din urmă doi bivoli.

Pierderea suferită de Școala de arte și meserii e mare. Ea e primul așezământ cultural ridicat în Blajul României Mari. Și a fost ridicat cu un scop măreț. În ea au fost strânși orfanii de războiu. Fragedele vlăstare ale neamului aruncate pe drumuri de măcelul neamurilor au fost aduse aici și prin spiritul de jertfă al Blajului au fost redați vieții. Școala n'a dus-o bănește niciodată prea strălucit. A trăit din danlile mitropoliei și din munca proprie. Se mulțumesc însă cu puțin și cu puținul ce-l avea își îndeplinea mărețu-i scop. Prin lovitura primită acum, ea se resimte adânc.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo . . . . . 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Adunarea generală a Societății „Sf. Unire” din Blaj

Duminecă în 4 Mai s'a ținut la Blaj adunarea generală a Societății de editură „Sf. Unire”. Adunarea a fost prezidată de p. canonic Ștefan Roșlanu, care a spus între altele următoarele:

„Onorată adunare generală

Raportul nostru prezent se referă la aceea ce a făcut și ce n'a putut face societatea noastră în 1934, an în care s'au celebrat, trist și dureros, cinci ani dela izbucnirea celei mai grozave crize economice și financiare.

Criza, începută în America de nord și lăptă ca o pecingine rea aproape peste tot pământul, cum spun marii financieri și economiști, își are originea nu în mizerie, ci în prea marea ambundență, în dezvoltarea fantastică a producției care a cauzat mizeria și nesiguranța actuală, rămânând producția fără debușee și fără consumatori solvabili. America și Statele occidentale europene, aplicând minunatele descoperiri ale științei, au îmbucut prea mult și s'au înecat, producând dureri în toate părțile.

Unii spun că criza a încetat și că am ajuns într-o fază de tranziție spre o stare economică și socială cu totul deosebită de cea de până acum, fără să precizeze însă anume, ce va fi și cum va fi. Noi credem, că starea de mâine o știe numai bunul Dumnezeu.

În Decembrie, 1934 D. M. Masy, fost ministru de finanțe și fost președinte al republicii elvețiene, a ținut, la București în o sală arhitecturală de lumea financiară, 2 conferințe despre problemele economice, financiare și monetare. A fost ascultat cu viu interes și cu plăcere, și răsplătit cu aplauze. Aplauze repetate și îndelungate a secerat în partea aceea a conferinței a doua, unde spunea, cu convingere religioasă, că activul cel mai puternic al unui popor nu sunt băncile sale, nici numărul tunurilor și al mitralierelor sale, ci energiile sale spirituale, sunt valorile sale morale. Și fiindcă Izvorul, din care își pot trage toate popoarele și toți oamenii elementele unei vecnice întineriri, este numai creștinismul vivificator, creator, constructor și realizator, spunea acel fost cap de țară, că pentru binele tuturor trebuie să avem curajul de a ne înapoi la practica unui creștinism activ, nu vorbăreț și steril.

Spre acest scop tinde și societatea „Sf. Unire”, năzuindu-se a contribui, puțin și modest, și la îndrumarea și purificarea vieții religio-morale, culturale și sociale a poporului nostru. Ce contribuție a avut în scopul acesta citirea cărților editate de noi, nu putem ști. Știm atâta că comerțul de cărți tânjește numai și că din editura noastră, afară de exemplarele depozitate spre desfacere la oficiile protopopești, puține s'au vândut.

În anul trecut n'a intrat la societate nici o lucrare nouă pentru a fi tipărită. S'a terminat de curând tipărirea lucrării părintelui director Iuliu Malor „Din viața vechilor creștini”, iar partea a doua din „Calendarul sfinților” de Dnul Gavril Todica e în curs de tipărire.

Dacă n'am produs, nici n'am cheltuit. Am introdus cea mai severă economie în administrarea societății, neplătind nici un ban pentru muncă.

Legile de conversiune în timp de 3 ani au fost modificate de 4 ori. Legea a patra a fost publicată în 7 Aprilie 1934, conținând mai mari favoruri pentru debitori decât cele anterioare și mai mari desavantajii pentru creditori. Debitorii noștri particulari n'au intrat în conversiune, am intrat în schimb noi pierzând 50% la depozitul de la banca „Patria”, care dă suma de Lei 371.781.

Onorata adunare generală are dreptul și e competentă, să hotărască asupra bilanțului, ce-l prezentăm, îngrijindu-se de acoperirea pierderii.” —

Adunarea a primit rapoartele prezentate, cu aprobare, a hotărât ca fondul de rezervă de 355.307 Lei să se folosească pentru acoperirea pierderii, așa că astfel Societatea n'a rămas păgubită în urma conversiunii decât cu 16.474 Lei, rămânându-i capitalul societar neatis. Pe urmă adunarea generală a reales în consiliul de Administrație pe p. canonic Dr. Ioan Bălan și Ștefan Roșlanu dela Blaj și Dr. Nicolae Brinzeu dela Lugoj. În consiliul de cenzori au fost aleși p. director Ion Popu-Câmpeanu și revizorul arhidiecezan Onoriu Suciu.

Cărțile tipărite de această Societate sunt împărțite mare parte pe la domni protopopi, cari le împărțesc printre preoți și credincioși. Mai mult s'a ostenit în privința aceasta p. protopop Ioan Bucur dela Alud și Arifon M. Popa dela Reghin.

Celor de pe lista neagră

Am văzut lista neagră a „Unirii Poporului” îngreuiată cu o mulțime de restanțieri cari, dacă ar fi simțit cât de puțin creștinește, nu ar fi lăsat să ajungă în această listă rușinoasă. Cunoșc mulți cari au ajuns de acum nu pot, dar, n'au uitat datoria lor și au de gând să plătească. Dar cunoșc alții foarte mulți cari pot și au vreau. Dacă din averile acelea mari, din afacerile bunișoare și norocoase, cari sunt numai dela Dumnezeu, nu dela ei, nu au vrut și nu au fost în stare să achite un mic abonament sau o restanță până la o mie lei, e foarte dureros! Știu mulți cari s'au lipsit de o revistă sau o gazetă bună, cu învățături călăuzitoare spre viața de veci, numai să nu plătească (nu știu dacă au spus acest furt intenționat, în sf. mărturisire). Celor avari le sunt închise porțile raiului. „Mai lesne este funiei de corabie a intra prin urechile acului, decât bogatului în împărăția cerurilor” a spus Isus.

Avem puține ziare și reviste cu învățături creștinești: Ceice le scriu sunt oameni săraci, și noi, cari avem datoria și putința de a le susține, mai bine dăm bani pe ziare și scrieri străine de neam și otrăvitoare de suflete. Nu mai pomenește și de atâtea cărți bune și folositoare cari stau în rafturile librăriilor creștine „alte traduse gata, așteaptă să fie tipărite” și nu e cu ee, și tot din pricina noastră.

Cei cari sunt puși la conducerea sufletelor prin comune, ar putea să ajute foarte mult la răspândirea și susținerea gazetelor creștinești, cu atât mai vădit, că aceste gazete sunt *mâna de ajutor* a preoțimii. Deci preoțimea ar trebui să ajute la încasarea restanțelor, ca gazetele bune să nu tânjească. Restanțierii cari au simț creștinesc pot să plătească nu numai în bani ci în ori ce, fie cereale, fie lemne sau și zile de lucru. Restanțierul spune preotului, nu plătesc restanța toată, dau atâta cusuș, ovăș, erumpene, lemne, cari adunate la un loc se pot vinde și cu prețul lor să plătesc datoriile la foaie. Dacă Onor. Preoți și-ar da puțină osteneală în felul acesta și ar stărui, ori și cum ar fi credincioși, dacă Preotul stăruie, se face treaba și se mântuiesc gazetele.

Nicolae Muntean

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Pregătiri pentru ziua de 8 Iunie. Se împlinesc în ziua de 8 Iunie cinci ani de când M. S. Regele Carol II. se află pe tronul țării. Această zi va fi sărbătorită în anul acesta cu deosebită solemnitate. Intre altele, s'a hotărât ca din fiecare județ să se trimită la București câte 50 de tineri din instrucția regimentară.

Un român a fost premiat la Atena. Zilele trecute s'au făcut la Atena întreceri mari de fugă. Au luat parte cei mai isteți și mai luși la picior din întreagă peninsula balcanică. Învingător a ieșit un român, un frate de-al nostru care a fost răsplătit pentru aceasta cu un premiu mare numit „Marathonul balcanic”. În clipa când a fost premiat, pe locul de onoare al terenului sportiv fâlfăia treicolorul românesc și 25 de mii de privitori manifestau pentru învingător și pentru țara noastră.

Nonorocirea dela Mediaș. În spitalul dela Mediaș se afla țărănul Martin Schwartz, un nenorocit care nu era în toate mințile. În dimineața zilei de joi, 23 I. c., pe când cellații bolnavi dormeau, el a sărit pe fereastră, a sărit apoi peste zidul ce înconjoară spitalul și a luat-o la fugă pe câmp. A ajuns la linia ferată și, când era s'o treacă, a fost călcat de un tren accelerat care tocmai trecea pe acolo. Trupul lui, zdrobit, a fost găsit de abia dimineața. A fost dus la morga orașului.

Se va face o nouă colonizare a Moșilor. La Ministerul domeniilor se lucrează la o nouă împărțire a rezervelor de stat, în vederea colonizării Moșilor. Se urmărește astfel o ușurare a stării locuitorilor din munții Apuseni, cari au ajuns să trăiască într-o sărăcie cumplită.

Cum muncesc diferite popoare. Un mare industriaș francez a spus următoarele: „Muncitorul american lucrează în așa fel ca să se ostenească mai puțin; neamțul se obosește foarte mult când muncește, englezul e un leneș care nu muncește nimic, francezul un leneș care muncește foarte mult. Toți însă, câștigă foarte mult”. Dar românul?

† **Eleonora Vulcu** elevă în cl. III a liceului de fete gr. cat. român din Blaj, după o foarte scurtă și grea boală, a închis ochii pe vecie în ziua de 25 Mai 1935, la casa părinților săi din comuna Scoreiș jud. Făgăraș. La înmormântare liceul a fost reprezentat prin d. Cornelia Balta profesoara dirigintă a clasei III, dimpreună cu cinci foste colege ale reparatelor, cari au dus și o frumoasă cunună de flori cu pantlică de mătăasă albă. Întreaga comună precum și multă lume din împrejurimi a fost de față la foarte înduioșătorul prohod al tinerei copilă, care a părăsit această lume atât de curând, în plină primăvară, când viața îi suridea așa de fermecătoare. Părinții fetiței sunt într-o situație materială foarte bună (tătorși din America unde au adunat o frumoasă stare) ar fi putut să-i asigure un viitor bun, însă neîndurătoarea moartea n'a cruțat-o. Cu toate durerile crâncene pe cari le-a suferit ea s'a stins senină, mărturisită și împărțită cu merindea vieții de veci!

Fie-i partea cu dreptii!

In Maramureș au fost găsite niște obiecte vechi. In comuna Bârsana Maramureș s'au găsit niște obiecte de preț despre cari se spune că sunt din vremurile preistorice, adică din vremuri despre cari nu avem urme scrise. S'au găsit opt brățări și două vase mici de bronz. Sunt frumos lucrate și au o culoare de verde închis. Imprenă cu vasul de pământ ars, în care au fost găsite, obiectele cântăresc un kg. și jumătate. Ele vor fi depuse la un muzeu istoric.

Și-a pierdut averea la cărți și apoi s'a sinucis. Un inginer din București, cu numele Adolf Kentner, a pierdut la cărți suma de două milioane Lei. Această sumă are întreaga sa avere, din ce trebuia să trăiască și să-și susțină familia. Văzând că a ajuns pe drumuri, inginerul, sfătuit de duhul rău al desnaidejii, s'a aruncat înaintea trenului care l-a făcut bucăți.

Un trăznai puternic. Spre sfârșitul săptămânii trecute a fost trăznit turnul bisericii ortodoxe din comuna Mișca (jud. Arad) Trăznietul a fost atât de puternic încât clopotele au fost sfărmate complet. Scântea s'a despărțit în 5 părți, spărgând zidurile în 5 locuri. Pe unde au intrat au făcut canale în cari încapă o mână. In două locuri zidul a fost despicat de sus până jos. Ce a fost de ars, tot a ars.

Lângă Constanța s'a descoperit un tunel de pe vremea Romanilor. Niște tineri din Constanța au plecat în săptămâna trecută în excursie în jurul orașului. In apropierea comunei Ghiolpuar au descoperit, într-o coastă, gura unui tunel a cărui lungime nu se știe încă. La intrare tunelul e înalt de 1 m. După 4 m. însă, el se înalță și se lărgeste încât pot trece prin el mai mulți oameni alături. Tinerii excursioniști au intrat înăuntru. Unul dintre ei a mers cam vreo 2 km. și a făcut acest drum în două ore. Mai departe nu s'a putut duce căci nu mai putea respira. El spune că în tunel se găsesc mulți lilieci și alte animale cari iubesc întunerecul. Mai spune apoi că tunelul nu e drept, ci în unele părți încă în altele coboară. Se crede că acest tunel e de pe vremea Romanilor și el făcea legătura între cetatea Adam Clisi și altă cetate din apropiere. In curând se vor face acolo săpături.

Germania a recrutat o jumătate de milion de tineri. In urma legii din Martie a. c., Germania a recrutat zilele acestea o jumătate milion de tineri, adică două contingente. Aceasta a produs mare mișcare în țara Nemților. Soldații cei mai mulți vor fi înșiși în bătălii căci nu sunt atâtea căsării de câte ar fi lipsă.

Un copil cu cap de broască. Femelela Nicolina Zlate din comuna Cainargea Mică (jud. Durustor) a născut un copil cu cap de broască. Copilul a trăit numai trei zile.

Nenorocirea unui părinte. Locuitorul Gh. Sever din Ploiești, și-a îngropat într-o singură săptămână trei copii. Toți trei au murit de moarte năpraznică. Mai avea unul, la care ținea ca la lumina ochilor săi. A plecat însă la lucru, căci era muncitor la fabrică, lăsându-și copilul singur. Acesta a leșt la poartă, și-a găsit alți tovarăși de joacă și au plecat la linia ferată din apropiere. Jucându-se meru, au fost surprinși de tren. Cellalți copii au fugit când l-au văzut. Bălatul muncitorului însă a rămas înlemnit de spaimă. Rănit greu el a fost dus la spital, dar nu prea sunt nădejdi că va scăpa cu viață.

Cum se vând cerealele. La Galați s'au vândut cerealele la începutul acestei săptămâni cu următoarele prețuri: grâu 46 mil vagonul; porumb 21 de mil vagon; orz 21—22 de mil vagon; ovăș 30—32 de mil vagon; secară 29 de mil vagon; fasole 24—27 de mil vagon; rapiță sălbatică 29 de mil vagon; rapiță de primăvară 49 de mil vagon; sămânță de bostan 58 de mil vagon; sămânță de floarea soarelui 39 de mil vagon; sămânță de in 63 de mil vagon; sămânță de cânepă 63 de mil vagon.

O turmă de oi a fost sfâșiată de lupi. In apropierea comunei Bobești (jud. Storoniște) se află grajdurile unui mare proprietar. In grajduri sunt vite cornute și câteva turme de oi. Într-una din nopțile trecute a apărut o hoată de lupi și au sfâșiat o turmă de oi din grajdurile amintite. Ei au fost alungați cu mare greutate de săteni, cari au venit înarmați cu săcuri și sape. Apariția lupilor, acum la sfârșit de primăvară, a stârnit mare spaimă și mirare. Se spune că în păduri nu prea este hrană în anul acesta, și de aceea au pornit-o lupii spre sate.

Evreii din Maramureș pleacă spre Palestina. In ziua de 23 I. c., cu trenul personal de 10¹/₂, au trecut prin gara Blajului 70 de familii de Evrei. Erau toți din Maramureș și erau în drum spre Constanța de unde vor pleca mai departe spre Palestina. Acesta a fost primul grup de Evrei cari au părăsit Maramureșul.

O femeie căreia veninul șerpilor nu-i face nici un rău. Niște doctori din America au dat de o femeie numită Javale Sarkirian, căreia veninul șerpilor nu-i face nici un rău. A fost mușcată de mulțori de șerpi veninoși, nici odată însă n'a suferit de loc. Ba mai mult, saliva ei e leac împotriva mușcăturilor de șarpe. Doctorii au vrut s'o ducă la un spital în oraș să lecuască cu saliva ei pe cei mușcați, dar ea nu s'a învoit nici decât să-și părăsească satul din marginea pădurii unde a crescut, a copilărit și și-a format o gospodărie frumoasă.

Intrunire colegială de 40 ani. Absolvenții preparandiei gr.-cat. din Blaj, seria 1895, sunt rugați a se prezenta la intrunirea de 40 ani, ce se va ține în Blaj la 24 Iunie 1935. Locul de întâlnire este în fața catedralei dimineața la ora 8. — Aurel Pinteș, pensionar, fost rev. școl.

Din suferințele trecutului

Cum a murit Mitropolitul Teofil 1697

Cetire din Cronologia episcopilor românești din Ardeal.

Teofil Episcopul sfintei monastiri a Făgărașului care, urmând în scaunul episcopesc și văzând că nu mai poate nici într'un chip ca să ajute neamului românesc la ceva răsunătoare, ci tot mai tare se îngreioază de către celelalte neamuri, s'au înțeles cu ejiutele (iezuizii) călugări cei catolicești, cumcă și el va primi ceale patru punctumuri ale soborului dela Florenția. La care sfat ejiutele bucuros l-au ajutat. Și după aceea, adunând Eppul (episcopul) doisprezece protopopi mai de frunte și înțelepți, au scris le preafericitul Patriarh Papa el Romei celei vechi. După blagoslovenie și putere a scaunului episcopesc și a preoților săi, pe care el încă pe deplin n'au căpătat-o, că umblând la vizitație prin țară, împotriviții căpătându-și bun prilej de a-l ucide, l-au prins într'un sat și, un cojoc păcurăresc aruncându-i în cap, l-au năpădit, până ce cătră raiu s'au sălăsluit.

Manuscriptul Pamfilie,
in Biblioteca Centrală, Blaj

In grădinița cu flori

— Barba împăratului —

Barba împăratului este o floare din neamul vioarei. Se mai numește și Trei-frăți-pătați. In unele locuri îi mai zic și Micșunea și Panseluță. In Oltenia îi spun și Tămăioasă-sălbatică.

Barba împăratului este una dintre florile celea mai prețuite. E mică, cu tulpina ramificată, și frunzele ovale cu marginile puțin crestate.

Florile sunt multe, de colorii felurite: albe, galbene, roșii, roze, arămii, lila, violete, negre. In aceeaș floare, colorile pot să fie combinate în toate chipurile: ochiul din mijloc negru încunjurat de galben, ori galben străbătut de mai multe raze de culoare închisă; altele roze, cu pete mai închise și cu marginile albe, ori arămii cu punct alb la mijloc sau violete ori lila cu mijlocul alb sau negru. Sunt flori și de o singură culoare, mai ales neagră sau albastră.

Forma floarei este minunată. Frunzele colorate ale floarei sunt aproape rotunde, catifelate și așezate destul de regulat.

Celea mai multe dintre flori au și miros, cum sunt cele roșcate.

Barba împăratului crește aproape în ori ce pământ. Ii place însă mai mult pământul puțin argilos și nisipos, îngrășat cu gunoi bine putrezit.

Răsare adeseori din semințele ce se scutură, fără să suferă de ger.

Mai bine e să se adune semințele, cari se samănă în strat sau într'o cutie cu pământ. Sămănatul se face începând din Iulie și până la sfârșitul lui August. Semințele după ce s'au semănat, se acoperă cu un strat foarte subțire de pământ ușor și nisipos, pentruca să țină umezeală și pentruca mugurașii ce vor răsări să-l poată străbate cu ușurință.

In timpul zilei, semănăturile se umbresc, până răsar toate semințele.

Cu cât sunt semănat mai rar, cu atât se fac mai puternice și mai frumoase.

Plantatul florilor se face și toamna. Dacă toamna nu s'au putut planta, atunci se plantează îndată ce se desprăvărează.

Pentru a avea flori bine dezvoltate, se plantează dintr'un loc într'altul chiar și de două ori.

Barba împăratului se poate înmulți și prin butași. Aceasta înmulțire se face însă numai la soiurile cari fac foarte puțină semință.

Vremea de pe la noi e foarte prielnică pentru creșterea acestei flori și mai ales dacă locul nu e prea ars de soare se dezvoltă bine și înflorește mult.

Frunzele și florile de Barba împăratului sunt bune și de leac și au a-

ceeaș putere vindecătoare pe care o au viorelele de câmp. Frunzele și florile opărite cu apă caldă și mestecate cu miere de albine sunt foarte bune pentru vindecarea durerilor de piept, a tusei și a căldurilor. Cu frunzele și florile crude se leagă și rănille.

Se spune că înțepăturile de albine încă se pot vindeca cu frunzele acestor flori.

Ion Popu-Câmpeanu

Antraxul

(Cărbune, dalac, beșică rea, bubă neagră)

În numărul din săptămâna aceasta vă voi scrie despre o boală, care după multele nume ce le are, se vede că e o boală mult împrăștiată și răspândită în lumea satelor.

Sunt poate unii cari au avut nafericirea ca să aibă în familie un bolnav de aceasta boală grea și aceia o cunosc și își dau foarte bine seama de răutatea ei.

Dalacul provine de la animale, așa dela oi, cai, vitele cornute și anume mai mult din pielea lor, care de multe ori după moartea animalului este tăbăcită chiar de omul cărui i-a murit animalul. Omul când lucrează pielea, fie că are o zgârietură pe mână, fie că cu mâna murdară se scarpină și își produce astfel o mică rană prin care microbul (adică ființele acelea mici care produc boala) intră în sânge, înveninându-l. Microbul bubei negre a fost descoperit (afiat) de un levățat francez Davaine.

Acestea animale mici sunt foarte rezistente, trăind la gerul cel mai cumplit și nefiind omorite decât prin căldură mare de fierbere (100—104 grade).

Microbii pot fi duși și dați omului dela un animal bolnav cu mâna sau cu lucruri ce au venit în atingere cu animalul bolnav și prin muște sau alte insecte mici.

Boala poate sjaunge nu numai prin piele dar și prin stomac (rânză) în sânge, atunci când omul mănâncă carne dela un animal ce a fost bolnav de dalac. În aceste cazuri buba rea se așază pe muște și aproape toți bolnavii, peste 90%, mor.

Dalacul e o boală foarte grea. Ua om care o capătă și nu este căutat de doctor, moare în 4—6 zile.

Să vedem acum cum se arată boala. Omul care a tăbăcit o piele, având o zgârietură pe mână, sau unuia cărui i-a adus musca microbul, pe locul acela se arată mai întâi o mică pată roșie care produce în acel loc o mâncărimă foarte mare. Bolnavul se scarpină chiar fără să vrea. — Pata roșie după o zi se asopere cu o beșică de culoare cenușie plină cu un fel de apă. Beșicuța se sparge și în locul ei se face o coajă care se îngălbinește și apoi se îngrește, de unde numele de cărbune sau bubă neagră. În jurul ei se face apoi alte beșicuțe cari se sparg făcându-se o rană care se îngrește, și care poate fi mai mare sau mai mică. Pielea din jur începe să se înviețească și să se umfle. — Umflătura crește și se întinde foarte repede, așa că atunci când buba neagră e pe față, bolnavului i-se umflă tot capul.

Ceeace am arătat până acuma se întâmplă în 2—3 zile, după cari semnele, din locale devin generale, adică bolnavul începe să aibă friguri; apoi călduri, cari ajung să treacă peste 40 grade. Bolnavul are dureri de cap, vărsături, amețeli, diaree. E foarte neliniștit, cu toate că locul unde se face buba și pe întreg jurul ei, nu simte durere. — Sunt cazuri u-

șoare când bolnavul se vindecă singur, însă atunci când microbii au intrat în sânge, nu este scăpare, decât numai dacă se caută cu doctor.

Putem vedea deci că dalacul e o boală foarte grea care duce la moarte, dupăcum am spus, în 4—6 zile.

Vindecarea, înaintea cu mulți ani, când doctorii nu erau așa de învățați ca astăzi, se făcea prin arderea bubei cu fierul roșu, lucru ce astăzi nu se mai face. — Tratamentul (vindecarea) se face cu injecții cari se dau de-a-una în vână, între cari unele omoară microbii iar altele întăresc bolnavul. Nu vreau să mă întind prea mult în a vă arăta, cum se face tratamentul, fiindcă și așa el nu poate fi făcut decât de doctori.

Ceeace D-voastră la sate puțși și trebuie să faceți, e ca să vă feriți de a căpăta boala. Lucrul acesta se poate face cu multă ușurință, pe deoparte prin aceea ca oamenii să se ferescă de vitele bolnave, iar atunci când ele mor să fie arse sau îngropate adânc în pământ. — Locul unde a murit sau a zăcut animalul, trebuie desinfectat, adică curățit cu leacuri cari omoară microbii ce produc boala. Să nu fie întrebuițată pielea, carnea, părul animalelor moarte la nimic și nici să nu se vândă. — Pe de altă parte atunci când umblați cu ori ce fel de piele, spălați-vă bine pe mâini cu apă și săpun și păziți-vă de a nu avea vreo zgârietură pe mâini. — Faceți acest lucru, fiindcă e mai ușor să te păzești de o boală, decât să te vindeci de ea după ce o ai căpătat.

Ați văzut deci felul cum se arată boala, prin urmare când știți pe cineva bolnav, sau începe să i-se arate semnele spuse mai sus, nu căutați să vă folosiți de leacuri băbești, întrebuițând broaște răioase, păpădie, gândaci de turcă, paianjeni, leacuri ce se folosesc la sate și ce nu sunt de nimeni un ajutor, căci nu face decât să întârzie de a merge la doctor, punându-vă astfel în jos viața.

Arătați-vă deci întotdeauna unui doctor și mergeți mai ales la spital, fiindcă cu cât faceți lucrul acesta mai de vreme, cu atât te vindeci mai ușor.

Dr. Cassiu Suciu
medic al spitalului Blaj

Din Glâmboaca (Sibiu)

Reuniunea femeilor gr.-cat. din com. Glâmboaca, a aranjat în seara zilei de 29 Aprilie (a doua zi de Paști) o frumoasă producțiune teatrală, însoțită de puncte de cor și declamări.

S'a jucat piesa „O viașoară“ de O. Prie, bine reușită, fiecare dintre jucător jucându-și rolul cu multă pricepere.

S'au cântat apoi vre-o patru cântece și s'au declamat vre-o câteva monologe cari au plăcut foarte mult publicului.

Dupăce s'a terminat producțiunea, pînă protopop Toma Oprean a ținut o cuvântare, mulțumind Raunului Femeilor cari în frunte cu dna Paraschiva Mardas, a prilejuit aceste clipe de veselie.

C. A.

Mulțumite pentru condoleanțe

Tuturor acelor cari în scris sau prin grai viu ne-au exprimat condoleanțe pentru pierderea scumpei noastre soții, mamă și soacră, le exprimăm și pe această cale sincerile noastre mulțumiri.

Nicolae Pop, prof. pens.
și familia

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Către cetitorii din America.

— Se găsesc la administrația gazetei mai multe scrisori, în cari cetitori de-ai noștri din America ni-se plâng că au trimis sume de bani pentru foaie și n'au primit răspunsuri, nici prin scrisoare, nici la posta gazetei, dacă banii lor au sosit sau nu? Folosim acest prilej și anunțăm pe toți abonații noștri din America despre următoarele:

Socotim că încurcăturile cu banii vin din pricina băncilor prin cari li trimiteți. Iată deci Băncile americane de cele mai multe ori nu scriu că pentru cine ne trimite banii. Și atunci noi nu știm că pe al cui nume să-i trecem și pe cine să înștiințăm despre primire.

Unii trimit banii prin bancă și apoi trimiteți și scrisoare în care ne anunța despre aceasta, fără să scrie însă și numele băncii cu care lucrează. Astăzi, de pildă, avem patru sume trimise din America, fără să știm că pentru cine sunt trimise. Avem în schimb șase scrisori, în cari șase cetitori ne înștiințează că ne-au trimis bani. Acum, pe numele cui să trecem sumele și pe cine să lăsăm păgubaș?

Ca să nu se mai repete acestea, iată ce rugăm noi pe iubiții cetitori din America. Să rugați băncile sau societățile prin cari ne trimiteți bani, ca în scrisoarea de trimitere să comunice și numele celui ce a dat ordinul de plată. Ori, și mai bine: Când depui banii la bancă pentru noi, în aceeași zi trimiteți și la foaie o înștiințare, că iată, eu, cutare, numele și adresa, v'am expedit azi prin banca cutare, suma de atâția bani pentru gazetă. În felul acesta nu vom mai avea supărări nici noi, cari primim banii, fără să știm dela cine, și nici abonații cari așteaptă, cu drept cuvânt, ca banii lor să fie noți unde trebuie.

Horia Popa. Rest 280 Lei pe 1933 și 1934.

Ioan Buzzeche. Am primit 150, abonament pe 1933.
Of. parohial. Zorlențul-mare. Abonamentul achitat pe 1934.

Of. parohial, Ragla. Am primit 200 Lei. Rest încă Lei 238.

Ioan Ilea. Abonamentul plătit până la 1 Iulie 1933. Am primit câte 100 Lei dela următorii: Ioan Popa I. G., Olar Ioan, Nicolae Codrea, Of. parohial Te Mureș, Săncrăian Ioan, Miron Sărb, Sigarteu Valer, Alexandru Gecășan.

Câte 150 Lei: Iuga Emilian, Of. parohial Zorlențul-mare, Alexandru Ferescu, Ioan Buzzeche, Ioan Brăduț, Of. parohial Micăsasa, Alexandru David.

Câte 200 Lei: Of. parohial Ragla, Filip Samoilă, Horea Popa, Il Sa Iacob Popa, Ioan Ordean.

Alte sume: Trifan Bogdan 160; Biserica Crispet 192; D. Ieran 297; Popoviciu Ioan 38; Iuliu Mitrofan 50; Biserica Fegernic 1340; Maria Catarig 50; Gheorghe Bitea 475; Of. parohial Făget 500; Sofron Deac 75; Ioan Nistor 586; Of. parohial Bogata de M. 120; Iacob Anghel 143; Iosif Radu 667; Vamoș Ioan 160; Vica Horea I. V. 170.

Redactor: IULIU MAIOR

Casă de închiriat

Terminându-se edificarea casei (3 camere, bucătărie, cămară și apartamente), proprietatea domeniului municipal (Blaj, str. I. G. Duca), se poate închiria imediat. — Informațiuni

Administrația Centrală Capitală

(299) 1-

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!